

SVATÁ KLÁRA

11. srpna

Moderátor: Dneska bych chtěl mezi námi přivítat svatou Kláru.

(Sv. Klára přichází.)

Moderátor: Vítej u nás, Kláro. Můžeš nám prozradit, kde jsi žila?

Klára: Nechám to uhodnout děti. Napovím, že jsem žila v Itálii, ve stejném městě jako svatý František.

(Děti hádají název města Assisi.)

Moderátor: Měla jsi se svatým Františkem kromě města Assisi společného ještě něco dalšího?

Klára: Oba jsme byli z bohatých rodin, akorát František byl o 12 roků starší než já. Odešel z domu svých rodičů, nechal tam všechno bohatství a začal žít v chudobě. Zpráva o tom se rozšířila po celém Assisi. Mně se moc líbilo, že František chtěl následovat Ježíše takového, jaký byl. Úplně chudého.

Moderátor: Setkali jste se s Františkem někdy?

Klára: Chtěla jsem být jako on, žít svobodně a chudě pro Boha. A tak jsem ho navštívila a řekla jsem mu to.

Moderátor: A co on na to?

Klára: Moc mi nevěřil. Jsem z rytířského rodu. Ale když jsem ho navštívila víckrát a utekla jsem z domova, pochopil, že to myslím vážně. A tak mi na znamení toho, že mi záleží jen na Bohu, ustříhl mé krásné dlouhé vlasy a já jsem se oblékla do chudých šatů. Začala jsem žít chudě.

Moderátor: Tím to skončilo?

Klára: Ne. Přidala se ke mně moje sestra Anežka, moje matka a pak i některé dívky z Assisi. Společně jsme žily v domě u kostela sv. Damiána. Začal tak vznikat nový ženský řeholní řád. František mi s jeho založením hodně pomohl.

Moderátor: Jak se ten řád jmenuje?

Klára: Papež ho pojmenoval podle mne. Říkáme si klarisky – celým názvem *Chudé sestry svaté Kláry*.

Moderátor: Já jsem o tobě slyšel, že jsi zachránila Assisi před pohromou? Jak to bylo?

Klára: Jednou se k městu blížilo vojsko saracénů. Už byli skoro v klášteře. Modlila jsem se před Pánem Ježíšem v Nejsvětější svátosti a prosila ho, aby nás i celé město ochránil. Slyšela jsem, jak mi Ježíš ochranu slibuje. Vojáci se najednou zastavili, jakoby se něčeho lekli. Neublížili nám a odešli pryč od kláštera i od města.

Moderátor: Vidím, že jsi měla s Ježíšem hodně hluboký vztah už za svého života.

Klára: Je to tak, modlitby před eucharistií, to byly vždycky pro mne ty nejkrásnější chvíle. S Ježíšem jsem mohla o všem mluvit a všechno mu svěřit. Ale hlavně jsem mu mohla v tichu naslouchat. Ježíš je moje největší láska.

Moderátor: Tak proto tě umělci znázorňují, jak držíš v ruce monstranci. Chceš nám všem na závěr ještě něco vzkázat?

Klára: Ani nevíte, jak moc vás má Ježíš všechny rád. A jak touží po tom, abyste ho měli rádi i vy. Nebojte se mu to říkat.

Moderátor: Moc ti děkujeme, Kláro, za tvoje svědectví a za to, že jsi tu s námi byla.

*Původní scénář Moniky Lepkové z r. 2015 upravila Anna Půlkrábková
Diecézní katechetické centrum, 2026*